

Nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás értékelése

A Párttv. 4. § (5) bekezdése szerint, **ha a párt részére a vagyoni hozzájárulást nem pénzben nyújtották, köteles annak értékeléséről** (értékének meghatározásáról) **gondoskodni.**

Az Ectv. 2. § 25. pontja értelmében **nem pénzbeli támogatás:** vagyoni értékkel rendelkező forgalomképes dolog, szellemi alkotás, illetve vagyoni értékű jog részben vagy egészében, véglegesen vagy ideiglenesen, teljesen vagy részben ingyenesen történő átruházása vagy átengedése, illetve szolgáltatás biztosítása.

Nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás megjelenési formája lehet pl.:

- a párt valamely áruhoz ingyen vagy a szokásos piaci ár alatt jut hozzá;
- a párt valamely szolgáltatást ingyenesen vagy a szokásos piaci ár alatt vesz igénybe;
- a párt javára természetes személy végintézkedés alapján hagyatékot juttat;
- a pártnál felmerült valamely költség teljes összegének, vagy egy részének átvállalása;
- a párt részére ingatlan vagy eszköz szívességi használatba adása;
- a párt áru vásárlása, szolgáltatás igénybevétele esetén olyan kedvezményben részesül, amely kedvezmény nem nyilvános, és más számára ugyanolyan feltételekkel nem érhető el;
- a párt áru vásárlása, szolgáltatás igénybevétele esetén az általa elismert tartozást/ellenértéket nem fizeti meg;
- a párt áru vásárlása, szolgáltatás igénybevétele esetén az általa elismert tartozás/ellenérték teljes összegét vagy annak egy részét számára elengedik;
- a párt a szokásos piaci ár felett értékesít valamely terméket vagy szolgáltatást, a terméket megvásárló, vagy a szolgáltatást igénybe vevő a szokásos piaci ár és az értékesítési ár közötti összeggel támogatja a pártot.

Az értékelés kiindulópontja a szokásos piaci ár meghatározása, ez alapján kerülhet sor a szokásos piaci ár és a szerződéses ellenérték összevetésére, a nem pénzbeli hozzájárulás értékének meghatározására.

Szokásos piaci ár meghatározása

A párt feladata a szokásos piaci ár meghatározása, mely vonatkozásában irányadó a TAO tv. 18. § (2) bekezdés a) pontja, mely szerint a szokásos piaci ár az az ár, amelyet független felek alkalmaznak az összehasonlítható eszköz vagy szolgáltatás értékesítésekor a gazdaságilag összehasonlítható piacon.

A szokásos piaci ár meghatározásának módja lehet pl.:

- ingatlan bérlet esetén értékbecslés;
- ingatlan bérlet esetén amennyiben rendelkezésre áll adat meggyőződni arról, hogy a bérbeadó más szervezetek részére is azonos mértékű bérleti díjat alkalmaz-e;
- ingatlan bérlet esetén a bérleti szerződés felülvizsgálata, (pl. szerződésben rögzített inflációhoz kötött díjemelés megtörtént-e);
- a szerződő fél által közzétett, nyilvánosan elérhető hirdetések interneten vagy nyomtatott hirdetési felületen;
- az adott árura, szolgáltatásra vonatkozó nyilvános adatbázisok az interneten;

- az adott árura, szolgáltatásra vonatkozó belső adat (pl. hasonló, vásárolt eszköz bekerülési értéke, hasonló igénybe vett szolgáltatásért korábban, vagy másik fél részére megfizetett ellenértéke);
- az adott árura, szolgáltatásra vonatkozó árajánlat bekérése másik féltől/felektől;
- nyilatkozat (pl. adományozó nyilatkozata, bérbeadó nyilatkozata, szívességi használatba adó nyilatkozata, alátámasztva a nyilatkozó rendelkezésére álló számlával, egyéb dokumentummal);
- a szokásos piaci ár felett értékesített valamely termék vagy szolgáltatás meghatározásánál a továbbértékesített termék vagy szolgáltatás beszerzési ára, felmerülő költsége.

Nem pénzbeli hozzájárulás értékének meghatározása

A szokásos piaci ár meghatározását követően a párt feladata a nem pénzbeli hozzájárulás értékének meghatározása. Árubeszerzés vagy szolgáltatás igénybevétel esetén az áruért vagy a szolgáltatásért fizetett ellenérték és a szokásos piaci ár összevetése alapján kerül meghatározásra, illetve egyéb nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás esetén a szokásos piaci érték teljes összege.

Amennyiben az eladó, bérbeadó, egyéb szolgáltatást nyújtó magyar állampolgár természetes személy, és az áru, szolgáltatás, vagyon ellenértéke alacsonyabb, mint a piaci ár, a pártnak a különbözetet nem pénzbeli hozzájárulásként kell rögzítenie, ha értéke meghaladja az 500 ezer forintot, a párt azt a hozzájárulások, adományok között nevesítve is köteles a pénzügyi kimutatásban feltüntetni.

Amennyiben az eladó, bérbeadó, egyéb szolgáltatást nyújtó a Párttv. 4. § (2) és (3) bek.-ben foglalt személy vagy szervezet, és az áru, szolgáltatás, vagyon ellenértéke alacsonyabb, mint a piaci ár a párt tiltott támogatást fogad el, a Párttv. 4. § (4) bek.-ben előírtaknak megfelelően köteles annak értékét a központi költségvetésnek befizetni.

Jó gyakorlat lehet, ha a párt:

- az áru beszerzésére és a szolgáltatás igénybevételére vonatkozó megrendelés, vásárlás, szerződéskötés előtt meggyőződik arról, hogy a megrendelésben, szerződésben rögzített ellenérték megfelel-e a szokásos piaci árnak;
- belső szabályzataiban (Számviteli politika, Értékelési szabályzat) részletesen szabályozza, hogy a szokásos piaci ár megállapításához, a párt részére nyújtott nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás értékének meghatározásához, milyen esetben milyen módszert alkalmaz;
- belső szabályzataiban (Számviteli politika, Értékelési szabályzat) felelőst és határidőt jelöl ki a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás eseteinek ellenőrzésére, értékelésére, és annak felülvizsgálatára;
- hosszú lejáratú szolgáltatás igénybevétele esetén évente elvégzi a szokásos piaci ár meghatározását és a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás értékelését;
- belső szabályzataiban (Számviteli politika, Értékelési szabályzat) rögzített feladatok elvégzését ellenőrizhető módon dokumentálja.